

Popelka- Deprese pro každého

Od večerních a podvečerních představení očekává zkušený divák na NPS vysokou kvalitu, a zatím se tuto tezi celkem daří plnit. Středeční kus měla na svědomí ZUŠ Antonína Doležala z Brna se svojí Popelkou. Nejednalo se o klasickou pohádku, ale o drama o děvčatech, zavřených v pastřáku. Hra je umístěna do sedmdesátých let. Do pastřáku, kde dívky, zavřené za různé delikty, nacvičují divadelní zpracování Popelky, přichází filmový štáb. Západní režisér chce natočit dokument o děvčatech i o jejich hře. Holky jsou manipulovány zástupkyní ředitelky, která by se hodila spíš do armády, a nuceny ke spolupráci s režisérem. Ředitelka sama je lidštější a dokonce se svěruje představitelce Popelky s vlastními problémy. Ta se však jako jediná na kameru svěřovat nechce a je šikanována ostatními na základě lstí, které vymýšlí zástupkyně ředitelky. Popelka nakonec spáchá sebevraždu.

Po představení se aktéři hry, porota a další zájemci sešly na velmi zajímavém rozborovém semináři. Přítomná totiž byla účastnice NPS a také divadelnice, která je v civilu vychovatelkou dívek v pastřáku. Konfrontovala se tak realita sedmdesátých let s přítomností a divadelní zpracování s realitou. Na rozdíl od jiných seminářů porotci nerozebírali herecké výkony, pohyb na jevišti a podobně, protože tomu zkrátka nebylo co vytknout. Jen kontrast mezi naturalistickým herectvím chovaneček a karikaturními postavami „dospělých“, tedy ředitelky, její zástupkyně a inspektora, mohl trochu rušit, ale byl to záměr zdůraznit absurditu moci. Debata se ale vedla hlavně o kvalitě textu hry vůbec (je od polského autora, pastřák, o kterém pojednává, byl tedy vsazen do totalitního Polska) a o jejím zasazení do komunistické éry. Porotci se přikláněli k názoru, že hra by mohla lépe vyznít, kdyby byla hrána bez dobového kontextu, tedy ze současnosti. Já s nimi musím souhlasit a za pravdu jim dala i zmíněná odbornice na slovo vzatá. Pud k moci a touha ovládat druhé, o čemž hra hlavně pojednává, totiž nejsou podmíněny totalitou, dějí se spíše v sociální než politické rovině. Navíc ona doba ve hře ani příliš vypíchnuta nebyla a mě trochu připadalo, že herci se naivně domnívají, že s rokem '89 vyprchala z lidí zloba a touha zneužít nadřazeného postavení. Bohužel tomu tak není a jak jsme se dozvěděli, podobná praxe se někdy děje dodnes a asi vždy bude. Pár scén vyznělo nevěrohodně, například vychovatelka, dlouho stojící k svěřeným zády, nebo soukromý a téměř přátelský rozhovor ředitelky a Popelky. Ten měl svůj účel (výměna rolí a sblížení), ale snad by se dal vyjádřit uvěřitelněji. Už natáčení filmu v pastřáku, aby se ukázalo veřejnosti, jak tato instituce zářně funguje, je zápleтка nepřilíš věrohodná, ale to je nedostatek textu, nikoli souboru.

Všechny tyhle výtky a debaty ale byly vlastně nad rámec hodnocení představení takového, jak jsme ho viděli. Bylo totiž po stránkách, které se hodnotí na jiných rozbořech, opravdu dobré. Všechny chovanky vyznívaly opravdu věrohodně a jejich zdrcující osudy braly divákům dech. Karikovaná moc zase byla opravdu obrazně a jasně vyjádřena. Brňáci dokonce svým kvalitním herectvím dojali nejcyntičtějšího člověka, co znám (grafik) k slzám. Už to je důkazem kvality představení. Jen tak dál.

xBbx

Workshop rétoriky

Od 15 hodin se v malém sále kina Vesmír pořádala dílna rétoriky a hlasového projevu pod vedením paní Aleny Špačkové, dozajista kapacity v oboru. Mnohého suchara mohla odradit délka trvání workshopu, teoreticky se totiž mělo končit až v sedm hodin večer. Kdo se nestavil třeba jen nakouknout, přišel o hodně. Paní lektorka totiž nevykládala suchá fakta, ale všechny poznatky jsme okamžitě zkoušeli v praxi. Umění vystupovat, diskutovat, přesvědčit a naklonit na svou stranu posluchače je v běžném životě každého z nás velmi důležité a je překvapující, jak málo lidí dokáže bez přípravy např. obhájit svůj názor a podložit ho argumenty.

Mezi nejzábavnější momenty dozajista patřila diskuse o kladech a záporech nakupování v supermarketech, mnozí museli obhajovat názor, se kterým nesouhlasili, takže vznikaly docela komické situace. Mnoho veselí také vzbudily záběry z řečnických cvičení zúčastněných (jejich výkony byly nahrávány kamerou), zároveň to byla ta nejlepší zkušenost a možnost poučit se z vlastních chyb.

Paní Špačková na nás byla velmi hodná a na každém našla jeho klady, samozřejmě spolu s tunou nedostatků. Nejdůležitější však bylo, že na každou takovou chybičku měla spoustu rad a fíglů z praxe, mluvila z ní mnoholetá zkušenost. Když jsem se šel ze zvědavosti na tento workshop kouknout, čekal jsem hodně. Nic mě však nemohlo připravit na tak skvělý a poučný zážitek. Tlučte hlavami o zed', nezúčastnění!

dos

Dílna afrických bubnů

Na tenhle workshop jsem se docela těšil, ale odešel jsem po půl hodině docela zklamán. Lektori se nedostavili. Přesněji řečeno dostavili se až po mém odchodu. To však vím jen z vyprávění, stejně jako skutečnost, že to bylo možná moc dlouhé, ale všichni se vybubnovali dosyta a odcházeli spokojeni. Škoda, utekl jsem moc brzo.

ryba

Máj&les

S menším zpožděním byla odpoledne na náměstí zahájena hudební produkce. Zahrály kapely 4 akordy, Bandits, Papaya Tyrkys, Destroyer. Nebudu popisovat průběh koncertu, to musíte slyšet sami, za zmínku však stojí, že Bandits hráli pro svého člena Toma, který leží v nemocnici, protože řidiči jsou hovada.

Jiná věc je nehudbní část Majálesu. Kdosi slaňoval Kamenici, osoby v oblecích chodily švihle, gangy dětí unášely lidi, jezdci bez koní se proháněli městem. Kolemjdoucí pochopili a výtečně se bavili nebo prostě ne. Jestli čekáte od našeho plátku vysvětlení, tak prostě přitlučte papouška na bidlo, naplňte své vznášedlo úhoři, dejte si prejt s fazolemi, prejtem a vejci a potom běžte do pouště tak hluboko, až narazíte na zdechlinu vorvaně a rozbitý květináč, jasně? Nebo jednodušeji napište do internetového vyhledávače Monty Python.

ryba

JAPONSKÁ NOCLEHÁRNA JE PRYČ

Pokud jste včera byli zklamáni, že jste neviděli vystoupení Tokio Hotel, moc se Vám omlouváme. Vyskytly se jisté potíže v rodině frontmana, totiž jeho matka si bere námořnického kapitána, proti čemuž Bill rázně vystoupil, nebo to tak aspoň vypadalo, moje němčina není nijak extra pokročilá, ale zazněla slova typu „sch*iser“ a něco jako „ein grosse Schweine“... takže Bill musel narychlo odjet zpět do Německa. Ostatní tři nám tu ještě chvíli zůstali, protože museli sbalit Billovy věci, trvalo jim asi tři a půl hodiny, než našli všechny jeho kalhotky rozházené po celém Děčku. Byli z tak náhlého odjezdu velmi smutní, protože se v neděli chtěli podívat na lampiónový průvod a ohňostroj. Snad se z toho brzy dostanou, podle jejich slov budou částečně hledat útěchu v pivu jisté nejmenované značky, prý toho sehnali hodně a lacino, jenom že nevědí, jak to dostanou přes hranice. Takže stejně, jak nepozorovaně přijeli sem, zase odjeli domů, ale nechali nám tu pár podepsaných cedéček, jsou k dostání v Íčku (recepte Beránku).

jou

Běh Terryho Foxe

V roce 1980 byla mladému Kanaďanovi amputována pravá noha kvůli rakovině kosti. Přes všechna utrpení, která prožíval, rozhodl se uspořádat veřejnou sbírku na výzkum a boj proti této nemoci. Po dlouhé přípravě se rozeběhl s protézou místo pravé končetiny napříč Kanadou. Po 143 dnech se rakovina rozšířila do plic, čemuž Terry zanedlouho podlehl. Nyní (včera ve čtyři odpoledne) si jeho činy připomínáme u příležitosti Běhu Terryho Foxe, jehož se mohl zúčastnit každý, kdo chtěl podpořit výzkum rakoviny. Zájemců sice nebylo mnoho, i tak bylo vidět, že někteří lidé jsou ochotni pomoci ostatním.

jou

Praotec Čech skončil bolestivě

Kdo nečetl Jirásku? Celého doufám nikdo, ale Pověsti snad každý. A kdo ne, mohl zajít na Pověsti v obrazech, aby se dozvěděl, jak to skutečně tenkrát bylo o Čechovi, o Krokovi a jeho dcerách, o Přemyslovi a nakonec o Divčí válce. Nejstarší dějiny českého národa byly divákovi předloženy humornou formou a pěkně po lopatě: houští dělalo „houšť, houšť“, Krok po své smrti neudělal ni krok, Libuše vládla mužům metodou cukru a biče, pro Přemysla jede posel koňmo popředu, zpět s budoucím knížetem pozpátku. Navíc smrt praotce Čecha byla dozajista nejbrutálnější scénou festivalu. Děcka zkrátka předvedla nasazení, které by jim mnohý profesionál mohl závidět. Je třeba zdůraznit jeden fakt: soubor tvoří divadelníci-děti, kteří v konkurenci zkušenějších souborů obstáli. Zlé jazyky tvrdí, že dětské divadlo se na PS octlo omylem, jestli ano, byl to omyl příjemný.

ryba

... a ochraň nás před šelmou!

Vím, že je trapné začínat zase tím ranním vstáváním, ale nemůžu si pomoci. Celý den se odvíjí od toho, jak se ráno probudíte. Tentokrát jsem měla možnost spát až do 8:20. Přesto stačil jediný pohled do zrcadla a bylo zřejmé, že bych ještě pár hodiněk spánku potřebovala. Co naplat, stačí nasadit brýle a směle vykročit na představení.

Tak tedy DS Mršť a Pršť a Kouřim a jejich ... a ochraň nás před šelmou!. Už jenom názvem svého souboru mi byli kouřimští velice sympatičtí. Téma jejich hry bylo velice těžké a vážné. Tedy žádná komedie, ale pořádné drama a napětí. Už první minuty hry tomu nasvědčovaly a svíčky a hudba to jenom potvrzovaly. Téma upalování čarodějnic bylo mnohokrát zfilmováno a zdramatizováno, i tak soubor dokázal zaujmout po celou hru a udržet diváka v napětí. Herecké výkony byly přesvědčivé (i když pár slabších momentíků by se taky našlo) a objevilo se mnoho zajímavých nápadů.

Myslím, že z toho jasně vyplývá, že se mi divadlo moc líbilo a podle mého (subjektivního a laického) názoru to bylo jedno z nejlepších divadel, které jsem dosud na letošní Prima sezóně viděla.

terusicka

Tohle si zítra rozhodně nenechte ujít!

Od rána jsou na programu divadla a workshopy jako v předchozích dnech. Ale já bych vás ráda pozvala na něco speciálního. Od 18:00 v aule Jiráskova gymnázia bude vystupovat **Jaroslav Dušek & VIZITA**. Vizita je divadlem zcela improvizovaných představení, ve kterých je tradičně i dost muziky, zpěvu a tance. Myslím, že to bude stát za to, tak si to nenechte ujít. Pokud byste měli náladu spíše na hudební vystoupení, nemusíte mít strach, že přijdete zkrátka. Od 18:30 je pro vás ve velkém sále Beránku připraven večer plný jazzu. Postupně se představí **FA Band ZUŠ Náchod, Ostaš** (výborný jazz-rock Trutnov), **Robert Balzar Trio** (jedno z nejlepších jazzových těles v Čechách). V přednáškovém sále se ve stejnou dobu vystřídají **Prima sezóna jazz band** (kapela složená z frekventantů jazzových dílen na NPS) a **P.R.S.T.**

A pokud byste přeci jen neměli toho všeho dost a chtěli si prodloužit příjemně načatý večer, v 22:30 zavítejte do kavárny hotelu U Beránka, kde bude probíhat **JAMování**.

Přeji hezkou zábavu.

w_e_r_u

Workshopy

I dnes se objeví na programu semináře a dílny. Rozhodně to stojí za zmínku. Chodte vás, jasný? Kdo má pak to všechno obvolávat:-).

10:00-12:00

foto seminář, kde se budou rozebírat vystavené fotografie v hotelu Beránek. Všechno to povede Mgr. Vítězslav Krejčí.

13:00-15:00

Další *foto seminář*, vnímání fotografického obrazu. Opět Vítězslav Krejčí se na vás bude těšit ve videoklubu kina Vesmír

10:00-14:00

Keramická dílna, vede Jana Matoušková, keramika Děčko

10:00-14:00

Výtvarná dílna s rozvojem umu malby na velká plátna, vede Milan Jícha v zahradě Děčka

13:00-17:00

Africké bubny a nejen to, velký sál Děčka

9:30-12:00 , 14:00-17:00

Jazzové dílny, lektoři z Ježkovy konzervatoře v Praze

17:00

Rozborový seminář literatury, pro nominované, porotci NPS v knihovně

16:00-18:00

Foto seminář, o práci s fotografickými projekty, lektor Rudolf Němeček , klubovna Eldoráda

w_e_r_u

opíli, ale stále poctivě pracující :

šéfredaktorka: Barbora Votavová (xBbx)

redaktoři: Michal C(v)ejn (ryba)

Konstantin Masaila (jou)

Matěj Dostál (dos)

fotograf: Tereza Krtíčková (-terusicka-)

grafik: Veronika Michlová (w_e_r_u)

Igor Liebich

PRIMÁČEK

Život jepičí

aneb Je latina vždycky tak nemravná?

Časné zrána (pro nás, noční tvory) v deset hodin bylo ve středu v přednáškovém sále k vidění představení Divadýlka Vydýcháno z Liberce s názvem Život jepičí. Většinu hlediště zaplnili studenti třetích ročníků z gymplu. Hra je volnějším zpracováním „Ze života hmyzu“ bratří Čapků, respektive z téhle klasiky vychází dramatizace hry. První část představení je pojatá jako laškování hmyzáků a honba za láskou s normálními dialogy, vyjadřuje, jak se lidé, pachtící se za láskou a spokojeností, neohlíží na globální a důležité problémy. V další části byly postavy vykresleny (alespoň v mých očích) jasněji jako hmyz, ale dialogy probíhaly symbolicky podle Čapků. Neustálé opakování slov (No moje! No moje!, Zácлонky. Zácлонky!) ale diváky spíš otrávil než pobavil a u konkrétního publika z gymnázia to vyvolalo hlavně asociaci na film Toyen (Ucha kvetla! Ucha kvetla!), jenže u Toyen mi vzhledem k surrealističnosti přijde tenhle prvek patřičnější. Celá hra končí smrtí prakticky všech postav, což má značit nesmyslné umírání jak za války, tak v míru z majetkových a mocenských příčin- tak alespoň praví leták ke hře. Ve mně však konec příliš silný dojem nevyvolal. I publikum bylo lehce zmatené, kdo nezná Ze života hmyzu, asi trochu tápal, je však úkolem pedagogů, aby studentstvo lehce připravili a poučili. Hra obsahuje hodně apelů na společnost, říká, že život stojí za to, aby se žil, protože nám ani nic jiného nezbývá. Někomu nemusí takové poučování publika sedět, mě však rušivé nepřišlo. Zajímavé je i použití elektrické kytary. Hra byla dobře obsazena a hlavně v první části se publikum bavilo, a já i po dnešku můžu říct, že dle mého názoru úroveň divadel na Prima sezóně zase začala rok od roku stoupat.

xBbx

Maskoti nebo úchylové?

Všimli jste si postav v slušivé bílé kombinéze, s červeným motýlkem, kloboukem a saxofonem? Nejsou to žádní místní pošukové, kteří se po Náchodě potloukají celý rok, aby jste si nemysleli. Jsou to Primáci, Duchové Prima sezóny. Nikdo je však nezval. Motají se na koncertech a vtírají se na divadelní představení. Sekne jim to jako nikomu. Ale ti prevítí nechtějí nikde platit vstupy a dokonce sockují i obědy a večere! Ze zásady nedělají nic užitečného, maximálně obtěžují kolemjdoucí. Ty jejich kombinézy nepouštějí ven pot (to je nejhorší), jsou to upocení, plesniví smradloši přenášející pohlavní choroby. Vedení festivalu se od nich distancovalo a za následky jejich činů nezodpovídá.

ryba

Svět je funky, tak spalte tunky

Omlouvám se všem lidem, kteří mají vkus, za nadpis, ale ve mně slovo „funky“ evokuje tenhle hrozný rým bůhví odkud. Středeční koncert potěšil, jazz, blues a funky jsou pro mě nenásilné žánry, dá se na ně tančit, jen je poslouchat nebo si klidně i „skrz“ hudbu povídat. První kapela, Dixieland ZUŠ Krnov, publikum nastartovala a ve mně evokovala vzpomínku na kamaráda Rád'u, který je z tohoto města. Jedna z jeho nejčastějších vět v lehce podnapilém stavu bývala: „Můj děda hraje v Krnovance, pojď si skočit“. Takže tenhle kraj je prorostlý kvalitní hudbou mnoha žánrů. Muza Elektryczna z Pardubic přehrála celý svůj repertoár a pak byla jásajícím publikem nucena přidávat- v jejich případě opakovat. 3JAZZ z Trince zmátl trochu názvem, který zaváněj freejazzem, ale nebylo tomu tak. Přesto myslím, že kluci hráli skvěle, roztomilý zpěvák/bubeník zaujal nejedno oko a diváci byli spokojeni. Vrcholem večera se stali G-Point FunKction. Obrovská banda spousty bubnů, dechů, kytary, basy a bůhvíčeho všeho s sebou valí neuvěřitelnou energii a proto šli dnes všichni návštěvníci koncertu spát utančení, ale šťastní.

xBbx

